

ELS GOMES

CAPÍTOL SEGON

CASINO DE BARCELONA

Encara que sembli estrany no ha estat un fracàs! Diu el Tàpies.

I que ha estat segons tu? Diu el Picasso. Ni un euro i hem hagut de pagar la multa entre tots!

I per què no decidim què hem de fer? Els interromp el Soutine amb cara de mala llet. Com que avui li toca manar tots callen.

L'habitació està en penombra, tots sis asseguts al voltant de la taula il·luminada per una mala bombeta a leds que els dibuixa línies fines però brutes al rostre.

La Kahlo s'impacienta procurant que no se n'adonin els homes. El Miró va mirant de reüll al Kandinski. Hòstia Soutine, explica'ns com ho vols fer?

En un murmurí tots van dient que sí menys el Picasso que demana una pausa per sortir al balcó a fumar. Soutine treu una llibreta d'espiral, l'obre i la diposita a la taula. Tot és aquí!

El Casino de Barcelona està tancat oficialment però funciona clandestinament. El Picasso, amb el cigarret a mitges, s'uneix a la reunió.

Vols dir que la informació és veraç? La Kahlo agafa el mòbil i busca a google. Està tancat i...!

El Kandinski l'interromp. Tancat o obert és igual. Segons el vigilant, que és el cosí segon d'una amiga de tota la vida que està enamorada de mi, a la caixa forta hi guarden els diners en negre d'ERC. Potser un milió, potser dos...

A ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA són molt estalviadors. Sentencia el Picasso. El Miró, mig estossegant, afirma: Des de que el Junqueras està il·luminat per la gràcia de Déu es veu que reben donacions

molt altes. Això és un cop segur.

El Tàpies s'impacienta. Resumin. U, a quina hora ho fem? Dos, hi ha diners a la caixa, com l'obrim? Tres, com entrem i com sortim? Quatre, els vigilants porten colts del 38 especial amb cartutxeres, com els evitem?

La Kahlo, sempre prudent. És prou complicat, per què no esperem que tornin a obrir el

inaugurarem!

Sempre els podem fer un cementiri. S'exclama la Kahlo.

El Tàpies se la mira amb ulls xinets: Aquest cop ho tenim fàcil. L'hem de fer i prou.

Poc després van acabar la reunió i sortir al carrer com si no es coneguessin. Puta mascareta, va cridar el Kandinski, dirigint-se a tot el veïnat.

Casino i fem saltar la banca?

El Soutine tanca la llibreta d'una revolada. Això em sembla molt bé!!!

El Picasso deixa caure la burilla al terra i dóna un cop de puny damunt la taula. Mentre se'l refrega de mal, deixa anar: Collons, i si no arribo al final del confinament? Dia que va, dia que vaig pitjor...

Picasso! El tallen coralment tots. El Miró remuga baixet, apa, ara a plorar! El Tàpies no es deixa arrossegar pel mal moment i proclama: El grup l'hem creat per fer OPERACIONS MOLT ESPECIALS, no? Cal que us ho recordi? Si volem llogar o comprar una casassa per fer la residència hem d'anar depressa o bé tots els resistents antifranquistes estaran morts quan la

El Kandinski, que és mig cec, es va passar dues setmanes palplantat davant el Casino per acabar dient. Nois no he vist res de res!

La Kahlo va ser més espavilada. Va subtilitzar una bata de les dones de fer el manteniment i colar-se a dins. Amb dues horetes magres en va tenir prou. Els va portar un plànol amb la situació dels guardes, les alarmes, el subterrani amb la caixa forta i inclús la combinació de la caixa. Però mai els va aclarir com ho havia aconseguit. La única confidència la va fer al Kandinski.

Va ser espontani! Ell anava calent i amb un dos plis plas pràctic el vaig acabar. Menys de dos minuts! Mentre es rentava al lavabo vaig copiar la combinació de la caixa.

Passaven els dies. El Miró va passar de tot mentre anava fent dibuixets als tovallons dels bars sense donar una resposta clara. El Soutine va seguir un curs pràctic de reparació de caixes fortes però va acabar deixant-ho córrer i donant voltes amb bicicleta per la ciutat.

Però el Picasso i el Tàpies, tossuts, amb els plànols fets per la Kahlo es van reunir durant dues setmanes seguides de 10h30 a 13h, a les terrasses de diversos bars propers al casino. Van idear tres o quatre estratègies per l'assalt del Casino.

Mira Picasso, abans d'entrar hem d'anar caçant, un a un, els vuit guàrdies.

Mira Tàpies, entre els dos torns sumen setze guàrdies. Impossible!!!

Picasso, de veritat ho vols fer? Només cal neutralitzar un torn!

Tàpies, i tu? I fent un senyal al cambrer li va demanar un whisky.

Durant una estona no es van parlar, mentre observaven la poca gent emmascarada que passava pels carrer. De tant en tant deien que NO els donaven res a cadascuna de les persones que pidolaven un euro per comprar menjar.

Llavors va arribar la Kahlo. La clau de la porta del sótano. Va dir, dipositant-la damunt la taula. Condueix directament a la caixa forta. Els guardes mai hi baixen allà.

Ni Picasso ni en Tàpies van atrevir-se a preguntar res.

Ella se'ls va mirar fixament. Quin dia hi anem?

Divendres nit, van respondre els dos a la vegada.

CONTINUARÀ